

Mijn favoriete plant: de Zomereik

Ik loop al meer dan dertig jaar actief binnen de NDV mee en heb honderden prachtige bomen, coniferen en heesters gezien. Ik heb geen uitgesproken voorkeur.

Wanneer een plant op de juiste plek staat, in combinatie met een passende buur of vol op de ruimte als solitair, dan is bijna iedere boom of heester prachtig en zal hij zich tot ware schoonheid kunnen ontwikkelen.

Tijdens vakantiewerk op de Alm in Oostenrijk zwierf ik weken langs de boomgrens op 1800 – 2000 m hoogte tussen de hier en daar nog spaarzaam groeiende en sterk verweerde Sparren en Lariksen. Hier zou ik elke dag wel willen zijn. De rust en stilte die tussen deze natuurlijke bonsai's heerste lieten mij niet meer los.

Later op school in Ter Apel werd ik verliefd op de eeuwenoude Beuken in het kloos-

terbos en heb toen (1972) gekozen om te willen leven en werken met bomen.

Mijn eerste plantbeschrijving op de middelbare tuinbouwschool in Boskoop was dan ook over de Beuk. Walter Grootendorst leerde mij niet alleen de verschillen, maar ook de schoonheid van de bomen te zien. Tijdens een NDV-reis naar ZW Engeland werd ik bij Wilton House ontroerd door de groep 350 jaar oude *Cedrus libani*.

In Kew wandel ik altijd even naar de pagode waar ook een mooi exemplaar staat. En wanneer ik in het Evertsbos in Anloo of in Ter-

vuren ronddoel, dan droom ik soms bij de *Tsuga* weg in sprookjesachtige sferen. Tijdens een kampeerweekend in België viel mijn mond open bij een enorme *Tilia tomentosa*, later werd ik in Kew opnieuw bevangen door de reusachtige Zilverlindes, meer dan dertig meter hoog en een kroon van twintig meter breed.

Maar daar in Kew werd ik verliefd op de prachtige eiken. Dit enorme geslacht kent tientallen soorten en hybriden die mij ontzag inboezemen. *Quercus castaneifolia*, *Q. ilex*, *Q. bicolor*, *Q. ×turneri*, *Q. dentata*, *Q. coccinea*,

'Oak Grove' (1865), geschilderd door Ivan Shishkin

Foto van internet

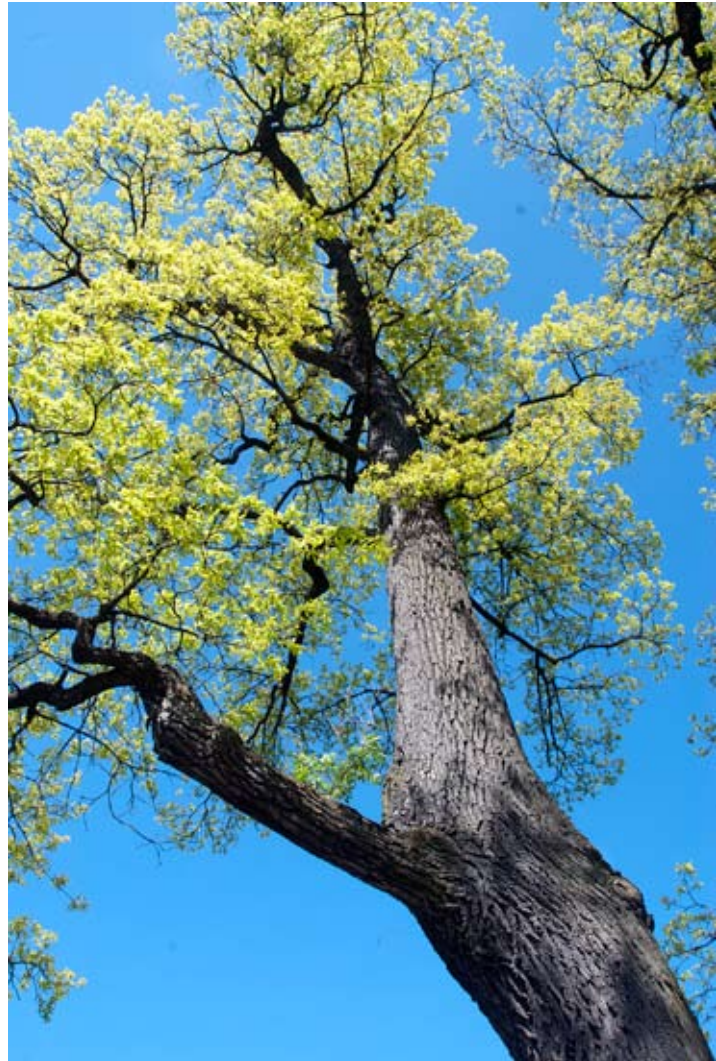
Quercus robur in het vroege voorjaar
Foto: Ineke Vink

Q. petraea, *Q. cerris* en ga maar door, meer dan honderd verschillende soorten eiken die ook in ons land kunnen groeien. En allemaal nemen ze in toenemende leeftijd in schoonheid toe. Deze bomen kunnen stokoud worden.

In Spanje zag ik op de Dehesa's in Estremadura eeuwenoude en stuk voor stuk unieke *Quercus rotundifolia* en veel bizarre Kurkeiken. In Engeland zijn het vooral de enorme *Quercus xhispanica* 'Fulhamensis' en zijn broer 'Lucombeana' die de adem doen stokken.

Maar tijdens een wandeling door The Forrest of Dean in Wales verwonderde ik mij over de imponentheid van *Quercus robur*, de Zomereik. Dat ik daar de 'gewone' inlandse eik heb moeten ontdekken! Wanneer ik nu in het Drentsche Aa gebied, rond Andren, Rolde en Anloo, of in het Groningse Westerwolde bij Smeerling of Sellingen ben, dan kan ik uren langs de honderden prachtige eeuwenoude Zomereiken wandelen.

Soms staan ze solitair, maar vaker in houtwallen. Geen boom is gelijk aan z'n buur, grillig en imposant zetten deze bomen een sfeer neer en bepalen het beeld van het landschap. In het voorjaar, wanneer de eiken bloeien en de katjes het landschap kleuren met de geelgroene pasteltinten, tijdens het ontluiken van

het jonge blad en in de zomermaanden het bladerdek verkoeling biedt, altijd is de beleving anders en seizoen gebonden.

Maar in de wintermaanden, wanneer het silhouet in nevelen is verhuld en mij doet denken aan de lang vervlogen tijden van trollen en kobolten, van heksen en volksrituelen, of wanneer de laagstaande zon de stammen doet oplichten, dan vergeet ik het vele en zware werk in en met bomen.

Dan weet ik weer waar ik voor gekozen heb. Het is een rijkdom om zo dicht bij huis, zoveel monumentale bomen te mogen aanschouwen zonder ver te hoeven reizen en dat alles gratis en voor niets. Ja, de Zomereik is mijn favoriete boom.